

[Korsgaard.]

saa tredobler man, o. s. v. Er der virkelig sund Sans i det? Og kan man med nogen som helst Rimelighed sige, at det, man her gør, er virkelig ikke noget, den paagældende behøver at tage sig videre af? At det selvfølgelig i høj Grad vil formindske Tilbøjeligheden til Opsparing, det turde dog vist være givet, og det er i hvert Fald efter mine Begreber en saa grov Form for Beskatning, uden Progression, uden Hensyn til Skatteevnen, at jeg i høj Grad maa forfærdes herover.

Men naturligvis, man kan sige, at gennem denne Tvangsforanstaltning skabes der en Mulighed for, som sagt, en kort Tid at drive Obligationerne op, og vil man for enhver Pris hævde, at Hensigten helliger Midlet, uden Hensyn til, om det er retfærdige eller uretfærdige, det gaar ud over, ja, saa kan man ikke benægte, at der her for saa vidt er et vist System i Galskaben.

Vender vi os til Aktiebeskatningen, hvilket System er der saa her i Galskaben? Overhovedet intet som helst. Ogsaa her er det en Beskatning, uden at man i fjerneste Maade har Sikkerhed for, at der bag ved det Udbytte, som den paagældende faar, staar nogen som helst Skatteevne. Det er jo ingenlunde givet, at den paagældende, trods det han tilfældigvis er i Besiddelse af de og de Aktiebreve, som altsaa giver ham Adgang til en vis Indkomst, har modsvarende Renteudgifter, der i Virkeligheden fuldkommen dækker det, og ikke desto mindre mener man altsaa her at kunne forlange, at denne Mand skal afgive saa og saa mange Procent. Kapitalmæssigt vil det betyde, at man konfiskerer en Del af hans Formue, det kan der for mig ikke være nogen Tvivl om.

Det forekommer mig i det hele taget, at de Beskatningsregler, man her indfører, fuldkommen fjerner sig fra det, som jeg dog troede maatte være Grundvolden, hvorpaa al Beskatning hviler, nemlig Evnen til at betale Skat. Det hele synes mig saa urimeligt, at jeg ikke kan tænke mig andet, end at den Hovedraadgiver, den højtærede Finansminister har haft, dengang han fandt paa dette her, maa have været den højtærede Indenrigsminister. For naar jeg tænker paa de Forslag med Hensyn til Konvertering, den højtærede Indenrigsminister fremkom med, sidste Gang vi havde den Ære at høre ham komme med noget i den Retning, saa var de efter mine Begreber i den Grad urimelige, at det saamænd i og for sig ikke kan forbavse mig, om han skulde have raadet den højtærede Finans-

minister til det, her er sket. (*Finansministeren* [H. P. Hansen]: Indenrigsministeren har ikke noget Ansvar i den Henseende!). Ja, saa maa det være Indenrigsministerens Aand, der ubevidst har smittet Finansministeren, og saa bliver han jo ligefrem farlig, naar han blot ved sin Nærværelse paa en vis Bænk i den Grad kan paavirke Finansministeren. Jeg tror, enhver maa indrømme . . . muligvis kan der være en enkelt Professor, som ikke er af samme Mening, men bortset derfra tror jeg, at ethvert dog nogenlunde forstandigt Menneske maa indrømme, at de Beskatningsregler, her er foreslaaet, er der ikke sund Sans i.

Men samtidig med at jeg siger dette, gentager jeg, som jeg begyndte med, at med fornuftige Beskatningsregler maa jeg afgjort mene, at det for et konservativt Element i Befolkningen absolut maa være et Spørgsmaal af overvældende Betydning at kunne opretholde Produktionsapparatet. Dermed er naturligvis ikke sagt, at man skal opretholde dette Apparat til en hvilken som helst Pris, for det er muligt — som ogsaa det ærede Medlem Hr. Pürschel var inde paa —, at en vis Del maa skæres bort, men det bliver saa igen et Spørgsmaal for sig; et Spørgsmaal, som efter min Mening i øvrigt ogsaa løses — hvis man kan bruge dette Ord i denne Forbindelse — overmaade slet gennem det Forslag, her er fremsat.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg maa maaske have Lov til lige at rette en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Krag, som i Slutningen af sin Tale en passant fremsatte en Bemærkning, som i og for sig kun ret periferisk vedrørte Sagen, idet det ærede Medlem i sine Udtalelser svøbte ind en overmaade stærk Forundring over, at Det radikale Venstre havde sluttet sig til det socialistiske Manifest. Jeg maa sige, at Bemærkningen er mig uforstaaelig. Den Tanke er aldrig faldet mig ind, at de to nuværende Regeringspartier sluttede sig til hinandens Programmer. Det er ikke mig bekendt, at Socialdemokratiet nogen Sinde har blandet sig i Det radikale Venstres Program eller tiltraadt dets Indhold, og jeg kan forsikre, at Det radikale Venstre heller ikke nogen Sinde har blandet sig i Socialdemokratiets. Ellers kan jeg sige, at hvad der føres frem her i Salen af den nuværende Regering, slutter de to Partier sig til, og det tror jeg, det ærede Medlem skulde henholde sig til, jeg synes egentlig, det har givet det ærede Medlem nok at bestille de sidste 5 Aar.

Den, der har overværet denne Forhand-